

۲۰۱۶/۱۱/۰۸

عبدالجلیل جمیلی

از هر جا سخنی (۲)

طرز لباس پوشیدن زعمای جهان تا فیشن شوی مانیکن افغان!

هموطنان با درایت و منور! درین ایامی که میرمن هیلاری کلینتون و دونالد ترامپ کاندیدان دوحزب دیموکرات و جمهوریتخواه برای احراز کرسی ریاست جمهوری ایالات متحده آمریکا با هم دست و پنجه نرم کرده و از هر طریقی و تحت هر عنوانی سعی دارند رقیب خود را قبل از روز رای دهی عمومی (۸ نوامبر ۲۰۱۶) فاقد اعتبار معرفی کنند که توضیح مفصل آن خارج بحث ما میباشد در چوکات همه موارد طرز لباس پوشی و سلیقه هر یک شان به تناسب اشتراک شان در هر یک از مجالس و مناظره از دید مطبوعات دُور مانده و آنچه در سطور پایان از نظر میگذرانید مشعر بر همین موشگافی مطبوعات و صاحبان استدلال و قلم است که در عین حال در همچو موردی بعضی از چهره ها و سیاسیون معروف جهان را مورد ارزیابی قرار میدهند.

چنانچه لیبی بنیکس مورخ ۵ اکتوبر ۲۰۱۶ در بی بی سی مینویسد

لباس پوشیدن کلینتون و ترامپ چه نکاتی را برملا می کند؟

در طول کارزار انتخاباتی آمریکا در اولین مناظره، زیرا بر علاوه شخصیت و سیاست مداری این دو نامزد انتخابات ریاست ظاهرأ شیوه لباس پوشیدن آنها نیز زیر ذره بین بوده است

هیلاری کلینتون به عنوان اولین زنی که از سوی یک حزب عمده آمریکا برای ریاست جمهوری نامزد شده طی ماههای گذشته به شدت زیر نظر بوده است. علاوه بر سیاستها و دیدگاه ها، ماجرای استفاده از ایمیل های شخصی و مناسبات خانوادگی، حتی شیوه لباس پوشیدنش هم موضوع تجزیه و تحلیل قرار گرفته است

در هیچ کشوری تمرکز روی شیوه لباس پوشیدن و مدل مو در فضای سیاسی به اندازه آمریکا نیست. به عنوان مثال مفسران ساعت ها و بارها در مورد جاکت دامن سفیدی که خانم کلینتون در اجتماع سراسری حزب دموکرات پوشیده بود صحبت کردند

برخی گفتند او در نظر داشته نوعی بارقه امید را القا کند. همچنین گفته شد او خواسته با این جاکت دامن سفید، اشاره ای به لباس زنان در هنگام جنبش کسب حق رای کند. و بالاخره شماری آن را انعکاسی از پس زمینه سفید پرچم آمریکا توصیف کردند

د پائو شمیره: له ۱ تر ۶

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دلیکنی دلیکنی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

دونالد ترامپ نیز تا حدی کمتر از خانم کلینتون زیر ذره بین بوده. او به خاطر پوست برنزه‌اش، مدل دریشی‌هایی که می‌پوشد، مدل مویش و حتی اندازه دست‌هایش مورد تمسخر قرار گرفته است. وقتی موضوع رهبری یک کشور در میان است همه این نکات ممکن است مسخره و یا حداقل بی‌ربط به نظر بیایند. ولی ساده‌لوحی خواهد بود اگر فکر کنیم که ظاهر در سیاست مهم نیست. حقیقت این است که سیاستمداران امروزی هم به مضمون توجه دارند و هم به ظاهر. **البته نه در افغانستان ما زیرا میراث کرزی صاحب موقف خودش را دارد!** و البته این موضوع جدیدی نیست. در دهه شصت میلادی وقتی که انتخابات ریاست جمهوری آمریکا به رویدادی تلویزیونی بدل شد، به اعتقاد بسیاری از تحلیلگران ظاهر شیک و جذاب‌کننده در پیروزی او بر نیکسون نقش مهمی داشت..

بررسی‌ها نشان می‌دهند که در سیاست بیش از آنچه که حاضریم بپذیریم ظاهر افراد موثر است. در بررسی که الکساندر تودورف از پوهنتون پرینستون انجام داده و نتایج آن در سال ۲۰۰۶ در مجله علوم روانشناسی منتشر شد، داوطلبانی که برای یک لحظه عکس نامزد‌های ناشناس را دیده بودند توانستند حدود ۷۰ درصد از افراد پیروز در انتخابات کنگره آمریکا در سال ۲۰۰۶ را پیش‌بینی کنند. از چنین منظری، اظهار نظر مارک رابینو در مورد دست‌های کوچک دونالد ترامپ فراتر از یک تمسخر ساده بود، به این وسیله می‌خواست توانایی آقای ترامپ برای رهبری را زیر سؤال ببرد.

کوروی روچ متخصص مود که هم در میان هنرپیشه‌های هالیوود و هم سیاستمداران واشنگتن مشتریانی دارد، می‌گوید: "ما در جامعه‌ای زندگی می‌کنیم که جنبه‌های بصری بسیار برجسته‌اند. مود لباس و آرایش یک زبان جهانی است و چه باور کنید یا نکنید، یکی از اولین و پایدارترین عناصر گذاشتن تاثیر روی دیگران است" دکتر ربکا آرنولد استاد تاریخ لباس و پارچه در موسسه کورتوا نیز موافق است که توجه به نحوه لباس پوشیدن سیاستمداران در دوران شبکه‌های اجتماعی افزایش یافته است. او می‌افزاید: "این نمایانگر فرهنگ ما بطور کلی است. امروزه در مورد ظاهر و نحوه ارائه خود حساسیت و وسواس بیشتری داریم و رسانه‌های دیجیتال آنرا تشدید کرده‌اند."

دکتر آرنولد می‌افزاید هنوز هم زنان بیشتر زیر ذره بین هستند. "هنوز هم روی زنان تمرکز بیشتری می‌شود و آنها جاکتی را که به شیوه معمول لباس پوشیدن مرد‌ها بدل شده ندارند. در عین حال باید یادآوری کرد که این توجه و حساسیت نه فقط زنان سیاستمدار بلکه همه زنان را شامل می‌شود و سلیقه و نحوه پوشش آنها با قساوت بیشتری مورد قضاوت قرار می‌گیرد."

لاورن روثن تحلیلگر مود در واشنگتن معتقد است دلیل این وضعیت تاحدی این است که هنوز زنان در عرصه سیاست سرمشق‌های زیادی ندارند. "ما از زنانی که در سطوح قدرت و تصمیم‌گیری باشند سرمشق زیادی نداریم. اما در مقابل نحوه لباس پوشیدن مردان چندان مورد توجه قرار نمی‌گیرد. برای مردانی که در سیاست و مدیریت کشور هستند یک اونیفورم مشخص وجود دارد که دریشی‌سر مه‌ای، پیراهم سفید و نکتائی‌های آبی و یا سرخ است. ولی چنین چیزی هنوز برای زنان خلق نشده است. به نظرم به موازات پیشرفت زنان و در هم شکستن موانع موجود شاهد ظهور نمونه‌های بیشتری از نحوه لباس پوشیدن زنانی خواهیم بود که در قدرت هستند"

اول زنان

معمولاً، همسران سیاستمداران در زمینه مود لباس خطر می‌کنند. انگلا مرکل لباس‌هایی شبیه کرتی و پتلونهای مردانه را برگزیده است. احتمالاً از نگاه او در دنیایی که زمانی در احاطه کامل مردان بوده برای اینکه یک زنیکه با قدرت به نظر برسد باید مثل مردان لباس بپوشد گروه دیگری از رهبران زن از جمله میشله باشله، رئیس‌جمهور چیلی، دیلما روسف رئیس‌جمهور برکنار شده برازیل و تا حدی هم نیکولا ستورجن و صدراعظم سکاتلند از همین منشا پیروی می‌کنند. اما مارگریت تاچر با پوشیدن شال گردن‌های پرچین، گردنبند‌های مروارید و دستکول نمونه‌ای از خود خلق کرده بود که به سرحد کاریکاتور نزدیک می‌شد. کریستینا فرناندز کرشنر رئیس‌جمهوری سابق آرژانتین نیز به خاطر لباس‌های زنانه و پر از تور دوزی خود شهرت داشت.

اکنون هیلاری کلینتون و ترزا می دو سیاستمدار زن در قدرت، تصورات از نحوه لباس پوشیدن متناسب را تغییر می دهند.

علاقه آشکار ترزا می صدراعظم انگلیس به مود لباس که آنرا می توان در گردنبندها و پوشیدن لباس های دوخت طراحان مشهور بخوبی دید از پیش بر همه روشن بوده است. صدراعظم بریتانیا نشان داده که لذت بردن از مود و همزمان مذاکره در مورد نحوه خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا تناقضی ندارند. این برای زنان جوان پیام مثبتی است، به این معنا که در عین توجه و علاقه به مد می توانند عهده دار یک شغل مهم شوند. روزی که او با بوت های گری بلند با نقش پلنگی و کرتی دوخت آماندا و کلی در برابر دفتر صدرات ظاهر شد قبل از اینکه مضمون سخنرانی او درک و تحلیل شود عکسهایش در سراسر اینترنت پخش شد. به نظر می رسد که صدراعظم جدید بخوبی دریافته است که مود لباس یکی از معدود زبانهای جهان شمول است. در مورد ترزا می، علاقه به مود و لباس چهره او را انسانی تر کرده و به شخصیت خشکش لایه دیگری افزوده است

دیوید کامرون صدراعظم قبلی بریتانیا نیز از همین شیوه استفاده می کرد و زمانیکه قصد داشت چهره حزب محافظه کار را تغییر دهد بوت های ورزشی مدل کانورس پوشید.

هیلاری کلینتون شاید به اندازه ترزا می عاشق مود و لباس نباشد ولی شکی نیست که اهمیت آن را می داند. از کارزار انتخابات ریاست جمهوری قبلی برخوردارش با این موضوع تغییر کرده است. برای کمک به بهبود چهره خود کریستینا شیک، مشاور مود سابق میشل اوباما و یک متخصص آرایش را استخدام کرده است.

او حتی در وگ امریکا، مجله مودی که قبلاً از آن دوری می کرد، ظاهر شد. یکباره چرم و مهره و تعداد زیادی لباس های مارک آرمانی به الماری لباس خانم کلینتون افزوده شده است

لاورن روثنی می گوید: "بار قبل که خانم کلینتون در انتخابات شرکت کرد وجه مشخصه ستایل او این بود که مثل مرد ها لباس می پوشید. اما اکنون از زنانگی به عنوان یک ارزش بهره می گیرد و نحوه لباس پوشیدن روشی برای انتقال آن است، چه در مواقعی که در قالب مادر و یا مادرکلان ظاهر می شود و یا وقتی که عکسی از لباس هایش را روی اینستاگرام می گذارد، می خواهد تاکید کند که یک زن است.

به زبانی دیگر مد لباس به سلاحی بدل شده که خانم کلینتون می تواند آن را در راهبرد سیاسی خود بگنجاند

چقدر واقعی است؟

دکتر ربکا آرنولد معتقد است روش برخورد و تحلیل درست ما از نحوه لباس پوشیدن سیاستمداران، چه زن و چه مرد، نه مود روز بودن آن بلکه باید رمز گشایی اهداف آنها میباشد. به نظرم اکثر سیاستمداران از مود روز پرهیز می کنند و نحوه لباس پوشیدن آنها بیانگر ارزشهایی است که می خواهند منعکس کنند.

د پانوی شمیره: له ۳ تر ۶

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

فرار گرفته است

لاورن روثنم موافق است و می افزاید: این بخشی از پیام مطبوعاتی بشیوه بصری است. خیلی از سیاستمداران آرزویشان این است ظاهری داشته باشند که به اصطلاح مخصوص سیاستمداران است. چون با وجود اینکه بسیاری از سیاستمداران بدلباس میپوشند ولی نباید پنداشت که لباس پوشیدن را بلد نیستند. این نکته ما را به جرمی کوربین، رهبر حزب کارگر بریتانیا می رساند. سیاست مداری که از سوی بسیاری و حتی مادر دیوید کامرون، صدراعظم سابق به خاطر بی توجهی به استاندارد های لباس پوشیدن در سطوح عالی سیاست بریتانیا مورد انتقاد قرار گرفته است.

کوری روچ می گوید برای مشتریان سیاستمدارش در واشنگتن قیمت همیشه موضوع حساسی است چون نمی خواهند لباس هایی بپوشند که از نظر قیمت با لباسهای مردم معمولی خیلی تفاوت داشته باشد. او به جو بایدن اشاره می کند که "به خاطر پوشیدن یک دریشی ۸۰۰ دلاری بشدت مورد حمله قرار گرفت و این درحالی است که قبل از ورود به سیاست فرد معمولی بوده است." فرانسوا اولاند رئیس جمهور فرانسه نیز به خاطر مصرف کردن ۱۰ هزار دلار در سال برای لباس و خیاطی به همین سرنوشت دچار شد.

لاورن روثنم می گوید دونالد ترامپ مراقب این نکته است. " او سعی می کند شبیه آنچه که شیوه معمولی لباس پوشیدن سیاستمدارهاست لباس بپوشد. دریشی های دست دوز و اعلی را در تن او نمی بینیم و معمولاً دریشی هایی که در دوره اخیر می پوشد یک نمبر بزرگ ترند. دونالد ترامپ تصمیم دارد بجای یک میلیونر وال استریت شبیه سیاستمداران لباس بپوشد و این به افزایش حمایت از او کمک می کند.

دریشی های کشاد و بی قواره در حقیقت فاصله گرفتن از دریشی های خوش دوخت و پیراهن های بدون نکتهائی است که باراک اوباما می پوشید و آستین های آنرا گاه بالا می زند. مشخصات ظاهری دونالد ترامپ را می توان رجعت به اواسط دهه هشتاد میلادی و ریگانسیم تلقی کرد که جمهوری خواهان معمولاً از آن به عنوان "دوران خوش گذشته" امریکا یاد می کنند.

آقای ترامپ در تمام دوران کارزار انتخاباتی به دریشی های سورمه ای وفادار مانده و هیچگاه لباس های راحت تر و یا سپورت به تن نکرده است. گاهی اوقات نکتهائی را کنار گذاشته و کلاه بیسبال با شعار "عظمت را به امریکا برگردانیم" را می پوشد ولی دریشی سورمه ای دست نمی خورد. این روش لباس پوشیدن بخشی از دیدگاه او برای رهبری کشور به شیوه رؤسای شرکت هاست و نمایشی از مدیران اقتصادی دیرینه را به ذهن می آورد. دونالد ترامپ حتی قبل از شرکت در مبارزات انتخاباتی اهمیت و توجه ظاهری را بخوبی درک می کرد. مدل آرایش موی او و پوست برنزه اش ممکن است در دهه های اخیر مورد تمسخر قرار گرفته باشد ولی به او کمک کرده چهره متمایزی داشته باشد و آنچه را که به آن اعتقاد دارد می خواهد در ذهن رای دهندگان حک کند.

و اما،

در کشور جهنم نمای ما که نه شهدای برحق مردمی ما کفن مییابند و نه زنده های ما چین! و زبان و قلم آدمیت از شرح بیچارگی ها و فقر در بدری های این ملت فقیر و نسل یتیم و یسیر و آواره و بی سر پناه ما عاجز اند و خجل! جناب جنرال عبدالله خون مجاهد بزرگ سابق رئیس ارکان مقتدر لشکر شورای نظار دور قیادت شهید احمدشاه مسعود رهبر معظم مقاومت که در قتل عام مردم پینوای افشار و جبهات مختلف آن زمان لکه های خونین پر شماری بر دامن خود داشته و امروز هم بر ملت افغان گشنه گدای افغان ناز میفروشند با وجود عبادات تظاهری

د پانوی شمیره: له ۴ تر ۶

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

منحیت بنده فرمان بردار خدا و داد بر خدمت مردم؟! یکی از چهره های سرشناس و مُعرف مود روز شیک پوشی در جهان و مخصوصاً در شرق پنداشته میشود که اگر شما دوستان ارجمند رموز فهم؛ حداقل توجه تانرا بر همین البسه نمونوی مشمت نمونه خروار این مانیکن روزگار وطن فقیر ما معطوف دارید سلیقه و استعداد جنس لطیف کش وی را هرگز فراموش کرده نمیتوانید که این همه مشمت نمونه خروار عبدالله خان مجاهد ماست :

و اما اگر بر چشم حمید گل و خریدارانش نشینند به جز عبدالله خون فروشی کسی دیگر نبینند.

و اما باور کنید هنوز هم استند کسانی که با ریزه خوری دامان این مَلتی میلیونر دزد بی امان دارائی و عواید ملت و قاچاق بر زمرد و بیروچ و این رئیس ارکان سراپا غش افشار گُش در زمانش - و یا تحت عنوان نژاد پرستی و قومیت هنوز هم به وزن سنگ چارکی دنباله رَوش استند و این تبه کار دیروز افغانیت را افغانستان ساز می شمارند.

دوستان ارجمند! درین ایام مغازه معروف و مود روز بیژن ایرانی دوست یا معامله گر همیشگی عبدالله خون را بعد از مرگش در سانتا مونیکای کالیفورنیای جنوبی لیلام کردند مغازه که بر شیشه های بیرونی آن نام خفت بار عبدالله عبدالله وزیر امور خارجه افغانستان را در قطار دو شهزاده عرب تبار به درُشتی نوشته بودند که این چهره

د پانو شمیره: له ۵ تر ۶

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

نامرد حاضر بوده هر دست دریشی معمولی / ۲۰۰ / ۳۰۰ دالری آن ایرانی کهنه کار و گرگ باران دیده را بین ۱۲۰۰۰ تا ۱۶۰۰۰ دالر و بالاتر از آن معامله کند و میگویند معامله هم به مفهومی بوده که محتویات محموله های قاچاقی سنگ های قیمیتی لاجورد و زمرد و بیروچ وزیر صاحب مجاهد نشان را طوری معامله میکردند که از شیرینی آن ها البسه رنگین این ملتی میلیونر جهاد نشان میریخت! و بیژن خود هم لقمه قابل هضمی نبوده که از حلقوم کوچک و جاغور فیل مرغی عبدالله خون بگذرد. دوستان گرامی! و گر چه موضوع اصلی و قابل تذکره محض فیشن شوی چشم گیر عبدالله خون مجاهد بوده است اما با قرائت سوانح نوین جعلی شان بحیث رئیس اجراییه بخششی دوستانه دولت بی اتفاق! که چنین می نویسند پدر شان " غلام محی الدین خان زمربالی" سناتور انتصابی ولایت قندهار در دور آخر پارلمان دولت شاهی است که لازم شمردم:

۱- بر بنیاد یادداشت های مرحوم مولانا رشاد که ناکح والدۀ بیوه این جناب با شوهر دوم یعنی مرحوم غلام محی الدین خان هلمندی بوده و در همان محفل عبدالله خون خود طفل ۶/۵ ساله بوده البته از شوهر اول مادر خود و ازین است که فرزند اصلی مرحوم غلام محی الدین خان هلمندی (از خانم اولش) جنرال عبداللطیف نام دارد که او مانند پدر مرحومش خود را هلمندی معرفی میکند. ولی عبدالله خون - خود را عبدالله عبدالله مینامد!

۲- امید قوی دارم که روزی دست عدالت خداوندی و قدرت قضاوت بی آلبشانه ملی و اجتماعی جنایات این جنگسالار و ناموس گشی را که به داستان دنباله داری می ماند مخصوصاً دوران ۶ سال خفت بار وزارت خارجه او را که از قصر مرمر بهشت مکان داود خان شهید - فاحشه خانه ساخته بود! و هنوز هم دوام دارد چنان به محکمه عادلانه بکشاند که جزای غرغره و اعدام در آن ابراز شرمندگی خواهد کرد.

پایان کلام امروز

د پانو شمیره: له ۶ تر ۶

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکني د ليکنيزي بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ